

VIDA PARROQUIAL

Del 9 al 16 de desembre del 2018

- * De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.
- * **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.
- * **Vetlla de pregària per preparar el Nadal:** Dimecres 12 desembre, 19 h.
- * **Vida Creixent:** Divendres 14 desembre a les 17h. trobada del grup Sant Andreu.
- * **Presentació del llibre:** *Sant Andreu de Llavaneres, història gràfica 1880-1980.* Divendres 14 desembre a les 20h. a l'església parroquial.
- * **Celebració comunitària del perdó:** Dimarts 18 desembre a les 19h. i a continuació la celebració de la missa.
- * **Missa a la Sagrada Família** el diumenge 30 desembre a les 17h. en motiu de la Festa Litúrgica de la Sagrada Família, presidida pel Cardenal Joan Josep Omella. Els qui estiguin interessats podeu comunicar-ho a la parròquia per tal de reservar entrades. Tindran un lloc especial reservat els qui celebrin els 25 o 50 anys de matrimoni.
- * **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h. Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).
- * **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

9 desembre 2018. Setmana II d'Advent. Cicle C. nº 49

Lectures: Ba 5, 1-9 Fl 1, 4-6.8-11 Lc 3, 1-6

LES TRES VINGUDES DE L'ADVENT

L'Advent és el temps litúrgic que es va crear més tardanament. Primer va ser el Tridu Pasqual, després la Cinquantena pasqual i més tard la Quaresma. Cap a la meitat del segle IV el Nadal i, finalment, al segle VI, l'Advent. Els quatre diumenges previs al dia de Nadal permeten un temps de durada desigual segons caigui el dia de Nadal, per fer-nos més atents al significat de la vinguda —o de les vingudes— del Senyor. No de l'aniversari del naixement de Jesús, sinó de la memòria que el Fill mateix de Déu, l'Ungit del Senyor (el Messies, en hebreu, el Crist en grec) va viure com un de nosaltres, va estimar fins al final, va ser crucificat, ressuscità i ens acompanyarà sempre. En la fosca i la fredor de la mort, de la injustícia, del mal, del patiment, de la manca de sentit... Jesús esdevé llum i escalf que ens guia, aquell sol que ve del cel, que canta Zacaries. Per això van col·locar la celebració del seu naixement el mateix dia que els romans celebraven el solstici d'hivern i, de passada, la figura de l'emperador, en aquest *dies natalis solis invicti*, com els romans l'anomenaven. És una data de celebració universal. Tota civilització amb sensibilitat per la natura celebra des de temps immemorials d'una manera o altra el moment en què la llarga nit comença a escurçar-se per deixar pas al

sol. I és que l'Advent ens ajuda, en tots tres cicles, a celebrar la vinguda del Senyor en tres sentits.

Les tres vingudes:

→ El Senyor que arribarà al final de la història i que ens convida a viure la seva plenitud

→ El Senyor que ara i aquí és present en la nostra vida quotidiana i en les persones que ens envolten.

→ El Senyor que va néixer en una data incerta en un poblet de Palestina.

Una última cosa a destacar és que, també en tots tres cicles, les lectures del tercer diumenge de l'Advent ens remetent a la centralitat dels pobres com a protagonistes de la Bona Notícia de Jesús.

L'Advent ens convida a ser persones obertes,
alegres, esperançades, atentes a la Paraula de
Déu i als signes del temps

PERQUÈ SAPIGUEU APRECIAR ELS VALORS AUTÈNTICS

L'expressió de la carta als Filipencs té una força especial. Pau demana per als seus cristians un amor profund i madur que els ompli de finor d'esperit fins a apreciar els valors autèntics i viure'ls en la seves decisions. És la realització del «cor obert» del qual parlen Joan Baptista i Jesús. Tenir el cor obert es juga en el contacte amb la gent, en el tracte familiar, a l'hora de decidir sobre els diners o l'estil de vida; té lloc també en la relació entre els grups humans, davant els conflictes socials o el sofriment del tercer món. Tenir el cor obert a l'Esperit porta a apreciar els valors autèntics, a discernir el que està bé i el que

no ho està, més enllà de costums i d'interessos. Implica alliberar-se de prejudicis per arribar a discernir en cada situació quin és el bé que cal buscar. Quantes guerres hauríem evitat si haguéssim tingut el cor obert a la veritat de l'amor, del perdó i del diàleg. Quantes condemnes i quants sofriments hauríem

estalviat si haguéssim dubtat de les nostres seguretats amb un cor obert a la Paraula i l'Esperit de Jesús.

Mn. Gaspar Mora

L'OFERIMENT D'UN NOU TEMPS LLUMINÓS Per Sebastià Taltavull

Sempre m'han agradat els temps en els quals es comença a viure quelcom nou. Més encara, si això no queda reduït a una sensació del moment, sinó que és oferta de llarga durada. Així intento viure l'inici de l'Any litúrgic que comença amb el temps d'Advent i s'allarga a tot l'any. D'altra part, en totes les activitats ens solem guiar pel ritme escolar; té una certa lògica, però també crec que el ritme de la litúrgia de l'Església és molt pedagògic i assenyala un camí formatiu a partir de la vivència dels esdeveniments de la història de la salvació, tal com ens els presenta la Paraula de Déu i els vivim en el cor de la vida cristiana amb la força dels sacraments. Amb l'Advent comença un temps nou, en el qual se'ns convida —perquè és un temps

d'esperança— a ser persones obertes, alegres, esperançades, atentes a la Paraula de Déu i als signes dels temps, fetes al canvi constant, disposades sempre al diàleg, especialment quan aquest es fa art i pregària, font de bona convivència. És el tarannà que dona qualitat humana a qui està disposat a aprendre de qualsevol esdeveniment. Ara, el que s'apropa i més important és el naixement de Jesús, el misteri del Déu

que es fa home, història, company de camí, quelcom inèdit, però real. Ell mateix és llum.

Pensem que caminar a les fosques és perillós, és anar sense rumb, sense direcció, a mercè no se sap prou bé de quins indicadors, sols, amb molts riscos al davant. Acollir Jesús voldrà dir acceptar l'estil de vida que ens proposa, alhora que ens convida a ser bona notícia per a tothom, un gest de conversió. Per això, creure en ell és optar per la lluminositat d'una vida viscuda en el goig i el servei als altres.

D'ell, que ha dit: «*Jo soc la llum*», aprenem la flama de la confiança que ens ajuda a anar per tot arreu amb la cara ben alta; la flama de l'entusiasme que ens fa posar tot el cor i l'esforç en allò que fem; la flama de la llibertat que ens capacita a fer el bé; la flama de l'amor que tot ho creu, que tot ho aguanta, que tot ho espera i no passa mai. La flama de l'esperança que fa caminar a peu segur i decidit. Vet aquí l'ofertament d'un nou temps lluminós!